

לזכות הודיה אמונה בת שושנה רחל שתחי' לרפואה שלימה בתוך שאר חולי ישראל

1. עשר תעשר את כל תבואת זרעך (דברים יד, כב) - הלוקח טבלים ממורחין מן הגוי מעשרן והן שלו דמרחינהו מאן אילימא דמרחינהו גוי דגנך אמר רחמנא ולא דגן גוי אלא דמרחינהו ישראל מרשות גוי מעשרן דאין קנן לגוי בארץ ישראל להפקיע מיד מעשר והן שלו דאמר ליה קאתינא מכח גברא דלא מצית אישתעויי דינא בהדיה
2. ואכלת לפני ה' א-לקיך (שם, כג) - יכול יעלה אדם מעשר שני לירושלים ויאכלנו בזמן הזה ודין הוא בכור טעון הבאת מקום ומעשר טעון הבאת מקום מה בכור אינו אלא בפני הבית אף מעשר אינו אלא בפני הבית
3. ונתתה הכסף בכל אשר תאנה נפשך (שם, כו) - ל"ש אלא מים בפ"ע ומלח בפ"ע דאין ניקחין אבל מים ומלח ניקחין בכסף מעשר
4. שם - המתפס מעות מע"ש לשלמים ר' יוחנן אמר קני ר' אלעזר אומר לא קני ואליבא דר"י יהודה דאמר מעשר ממון הדיוט הוא דכו"ע ל"פ דקני כי פליגי אליבא דר"מ דאמר מעשר ממון גבוה הוא מ"ד לא קני כר"מ ומ"ד קני כיון דמעשר קריב ליה שלמים כי מיתפסת ליה נמי תפיס
5. והלוי אשר בשעריך (שם, כז) - כהנים במומין פסולים בשנים כשרים לויים במומין כשרים בשנים פסולים נמצא כשר בכהנים פסול בלויים כשר בלויים פסול בכהנים
6. מקץ שבע שנים תעשה שמטה (טו, א) - משקין בית השלחין במועד ובשביעית בין ממעין שיצא בתחילה בין ממעין שלא יצא בתחילה
7. שם - אכלה ערלה שביעית וכלאים אינה חזקה אמר רב יוסף אכלה שחת לא הוי חזקה אמר רבא ואי בצואר מחוזה קיימא הוי חזקה
8. לא יגש את רעהו (שם, ב) - תנא כותיה דר"י ור"ל שטר חוב משמט ואם יש בו אחריות נכסים אינו משמט תנא אידיך סיים לו שדה א' בהלוואתו אינו משמט
9. כי יהיה בך אביון (שם, ז) - וצדקה תציל ממנו ולא ממיתה משונה אלא ממיתה עצמה
10. די מחסורו אשר יחסר (שם, ח) - די מחסורו אתה מצווה עליו לפרנסו ואי אתה מצווה עליו לעשרו אשר יחסר לו אפי' סוס לרכוב עליו ועבד לרוץ לפניו
11. נתון תתן לו (שם, י) - ע' ספרי תתן לו בינך לבינו) - לשפת חשאים יריא חטא נותנים לתוכה בחשאי ועניים בגי טובים מתפרנסין מתוכה בחשאי
12. העניק תעניק לו (שם, יד) - כמה מעניקים לו ה' סלעים מכל מין ומין שהן ט"ו סלעים דברי ר"מ ר"י אומר ל' כל' של עבד ר"ש אומר נ' כנ' שבפירוש
13. שם - אין לי אלא שנתברך הבית בגללו מעניקין לא נתברך הבית בגללו מנן ת"ל העניק תעניק מ"מ ולראב"ע דאמר נתברך הבית בגללו מעניקין לו לא נתברך הבית בגללו אין מעניקין תעניק ל"ל דברה תורה כלשון בני אדם
14. כי עבד היית בארץ מצרים (שם, טו) - ויעבדו מצרים את בני ישראל בפרך רבי אלעזר אמר בפה רב שמואל בר נחמני אמר בפריקה ומררו את חייהם בעבדה קשה בחמר ובלבנים וגו' אמר רבא בתחילה בחומר ובלבנים ולבסוף ובכל עבודה בשדה את כל עבדתם אשר עבדו בהם בפרך אמר רבי שמואל בר נחמני אמר רבי יונתן שהיו מחליפין מלאכת אנשים לנשים ומלאכת נשים לאנשים
15. כל הבכור (שם, טז) - ספק בכורות א' בכורי אדם וא' בכורי בהמה בין טק' בין טהורה המוציא מחבירו עליו הראיה ונתני עלה ואסורים בגיזה ועבודה
16. שם - אמר רבי חנינא שאלתי את רבי אליעזר בבית מותבא רבא מה נשתנו פטרי חמורים מפטרי סוסים וגמלים אמר לי גזירת הכתוב היא ועוד שסייעו ישראל בשעת יציאתם ממצרים שאין להם כל א' וא' מישראל שלא היו עמו תשעים חמורים לובים טעונים מכספה וזהב של מצרים
17. על הארץ תשפכו כמים (שם) - דם שנשפך כמים מכשיר אדם שאינו נשפך כמים אינו מכשיר
18. שם - מים שנתגלו ה"ז לא ישפכם ברה"ר ולא ירביע בהן את הבית ולא יגבל בהן את הטיט ולא ישקה מהן לא בהמתו ולא בהמת חבירו ולא ירחץ בהן פניו ורגליו
19. שם - ת"ר וכסוהו מלמד שדם הניתז ושעל הספין חייב לכסות אמר רבי יהודה אימתי בזמן שאין שם דם אלא הוא אבל יש שם דם שלא הוא פטור מלכסות תנא אידך וכסוהו מלמד שכל דמו חייב לכסות מכאן אמרו דם הניתז ושעל אגפיים חייב לכסות אמר רבן שמעון בן גמליאל בפה דברים אמורים שלא כסה דם הנפש אבל כסה דם הנפש פטור מלכסות
20. והגר (שם, כט) - גר תושב מהו שיבטל ע"ז דפלח מבטיל דלא פלח לא מבטיל או דלמא כל דבר מיניה מבטיל והאי בר מיניה הוא
21. שמור את חדש האביב (טז, א) - שמור אביב של תקופה שיהא בחדש ניסן
22. לחם עני (שם, ג) - מניח הפרוסה בתוך השלמה ובוצע ומברך
23. כי בחפזון יצאת מארץ מצרים (שם) - ראב"ע סבר מאי חפזון חפזון דמצרים ור"ע סבר מאי חפזון חפזון דישוראל
24. ולא יראה לך שאר בכל גבלך שבעת ימים (שם, ד) - כל המנחות באות מצה חוץ מחמץ שבתודה ושתי הלחם שהן באות חמץ רבי מאיר אומר השאור בודה להן מתוכן ומחמץ רבי יהודה אומר אף היא אינה מן המובחר אלא מביא את השאור ונותנו לתוך המדה וממלא את המדה
25. ועשית חג שבעות (שם, ו) - עזרא תיקן להן לישראל שיהיו קורין קללות שבתורת כהנים קודם עצרת
26. מסת נדבת ידך אשר תתן (שם) - ועולת ראיה באה אפי' ביר"ט וכשהיא באה אינה באה אלא מן החולין
27. באספק מגרנד ומיקבד (שם, יג) - בפסולת גורן ויקב הכתוב מדבר
28. בחג המצות ובחג השבעות ובחג הסוכות (שם, טז) - מניין לעצרת שיש לה תשלומין כל שבועה
29. מלך בירושלם (קהלת, א, א) - אמר ריב"ל מאי דכתיב עמדות היו רגלינו בשעריך ירושלם מי גרם לרגלינו שיעמדו במלחמה שערי ירושלם שהיו עוסקים בתורה
30. שם - מלך לא דן כו' אמר רב יוסף ל"ש אלא מלכי ישראל אבל מלכי בית דוד דן ודנין אותן... אלא מלכי ישראל מ"ט לא משום מעשה שהיה דעבדיה דינאי מלכא קטל נפשא וכו'
31. שם - ומשיח שאין באין לידי עניית נשיא דכתיב ועשה א' מכל מצות ה' א-לקיו מי שאין על גביו אלא ה' א-לקיו

32. מעות לא יוכל לתקן (קהלת א,טו) - עבר הרגל ולא חג אינו חייב באחריותו ע"ז נאמר מעות לא יוכל לתקן וגו' ר"ש בן מנסיא אומר איזהו מעות שאינו יכול להתקן זה הבא על הערוה והוליד ממנה ממזר
33. למשוך ביין את בשרי (ב,ג) - י' כוסות תקנו חכמים בבית האבל
34. ברכות מים להשקות מהם (שם,ו) - בור של יחיד כרגלי היחיד ושל אנשי אותה העיר כרגלי אנשי אותה העיר ושל עולי בבל כרגלי הממלא
35. קניתי עבדים ושפחות (שם,ז) - ואלו דברים שאין נשבעין עליהן העבדים והשטרות והקרקעות וההקדשות אין בהן תשלומי כפל ולא תשלומי ד' וה' שומר חנם אינו נשבע נושא שכר אינו משלם
36. שיש יתרון לתכמה מן הסכלות (שם,יג) - חמיתיה חדא מטרוניתא אפוי נהורין אמרה סבא סבא חדא מהני תלת מלה אית בך או דשתויי חמרא את או דמלי ברבית את או דמגדל חזרי את אמר לה תיפח רוחא דההיא איתתא דחדא מהלין תלת מלייא לית בן אלא אולפן דשכיחא ליה דהכין כתיב חכמת אדם תאיר פניו (2)
37. והכסיל בחשך הולך (שם,יד) - לעולם הלכה כב"ה והרוצה לעשות כדברי ב"ש עושה כדברי ב"ה עושה...מחומרי ב"ש ומחומרי ב"ה עליו הכתוב אומר הכסיל בחשך הולך
38. עת לקרוע ועת לתפור (ג,ז) - הקורע בחמתו ועל מתו וכל המקלקלין פטורין
39. שם - [שמועה רחוקה] קורע או אינו קורע רבי מני אמר אינו קורע רבי חנינא אמר קורע
40. את המתים שפבר מתו (ד,ב) - מת שיש לו רקב מת שנקבר ערום בארון של שיש או על גבי רצפה של אבנים זהו מת שיש לו רקב אמר רב שמואל בר אבא אמר רבי יוחנן ב' מתים שקברו זה עם זה נעשו גלגלין זל"ז
41. טוב שם משמן טוב (ז,א) - אם דומה הרב למלאך ה' יבקשו תורה מפיו ואם לאו אל יבקשו תורה מפיו (2)
42. והחי יתן אל לבו (שם,ב) - דברים של מיתה דיספד יספדוניה דיקבר יקברוניה דידל ידלוניה דילואי ילווניה דיטען יטענוניה
43. אמרתי אחכמה והיא רחוקה ממני (שם,כג) - והזה הטהור על הטמא על הטמא טהור ועל הטמא דברי ר"ע
44. אדם אחד מאלף מצאתי ואשה בכל אלה לא מצאתי (שם,כח) - בנתיה דר"נ בחשן קדרא בידיהו קשיא ליה לרב עיליש כתיב אדם א' מאלף מצאתי ואשה בכל אלה לא מצאתי הא איכא בנתיה דר"נ גרמא להו מילתא ואשתבין ואישתבאי איהו נמי בהדיהו
45. וטוב לא יהיה לרשע...אשר איננו ירא מלפני אלקים (ח,יג) - כל ת"ח שאין עומד מפני רבו נקרא רשע ואינו מאריך ימים ותלמודו משתכח
46. שם - מפני מה בדברות הראשונות לא נאמר בהם טוב ובדברות האחרונות נאמר בהם טוב...כך אמר לי שמואל בר נחום אחי אמו של רב אחא ברבי חנינא ואמרי לה אבי אמו של רב אחי ברבי חנינא הואיל וסופן להשתבר וכי סופן להשתבר מאי הוי אמר רב אשי ח"ו פסקה טובה מישראל
47. וחוטא אחד יאבד טובה הרבה (ט,יח) - לעולם יראה אדם עצמו כאילו חציו חייב וחציו זכאי עשה מצוה א' אשריו שהכריע עצמו לכף זכות עבר עבירה א' אוי לו שהכריע את עצמו לכף חובה
48. ואין יתרון לבצל הלשון (י,יא) - לע"ל מתקבצות ובאות כל החיות אצל הנחש ואומרים לו ארי דורס ואוכל זאב טורף ואוכל אתה מה הנאה יש לך
49. והסר פֶּעַס מלִבְּךָ (יא,י) - האי צורבא מרבנן דרתח אורייתא הוא דקא מרתחא ליה...אפ"ה מיבעי ליה לאיניש למילף נפשיה בגיחותא
50. ואזן וחקר תקון משלים הרבה (יב,ט) - רמז לשניות מה"ת...רב יהודה אמר מהכא ואזן וחקר תקון משלים הרבה

1. בכורות יא	11. שקלים טו	21. ראש השנה כא	31. הוריות ט	41. מועד קטן יז, חגיגה טו
2. זבחים ט	12. קידושין יז	22. ברכות לט	32. חגיגה ט	42. כתובות עב
3. עירובין כז	13. בבא מציעא לא	23. ברכות ט	33. כתובות ח	43. יומא יד
4. מנחות פב	14. סוטה יא	24. מנחות נב	34. ביצה לט	44. גיטין מה
5. חולין כד	15. נדרים יט	25. מגילה לא	35. שבועות מב	45. קידושין לג
6. מועד קטן ב	16. בכורות ה	26. חגיגה ז	36. שקלים ח, נדרים מט	46. בבא קמא נד
7. בבא בתרא לו	17. פסחים טז	27. סוכה יב	37. עירובין ו	47. קידושין מ
8. גיטין לז	18. עבודה זרה ל	28. ראש השנה ה, חגיגה יז	38. שבת קה	48. תענית ח
9. שבת קנו	19. חולין פח	29. מכות י	39. מועד קטן כ	49. תענית ד
10. כתובות סז	20. עבודה זרה סד	30. סנהדרין יט	40. נזיר נא	50. יבמות כא

חג שמח!